

[PRZYŚPIECH *sb m*

G sg przyśpi(e)chu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ochota, wola zrobienia czegoś [czyj]: O namýlszý, roskoszný ptaku pellycanýe, szercza mego żądasz/ a ýa tego dacz tobýe nýe mogą bez twego przyśpýechu. ModlKonst 142.

KO